

Skúšky a Priateľstvá zvieratiek

Autor: Uladimira Krajčiová

Ilustrácie: Lenka Nosková

Sponzori:

www.avecan.sk

www.mastechnik.sk

Autor: © Vladimíra Krajčiová

Ilustrácie: © Lenka Nosková

Obálka a grafická úprava: © Štefan Jelč

Korektúra: Karolína Kašpaříková

Vydavateľstvo: © Elist s.r.o., Liptovský Mikuláš

Rok vydania: 2023

Všetky práva vyhradené. Nižaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-8197-525-7

Koník Pejko

Sliepka Katka ráno vstala,
vôkol seba pozerala.
„Prečo som tu sama,
kde je moja mama?“

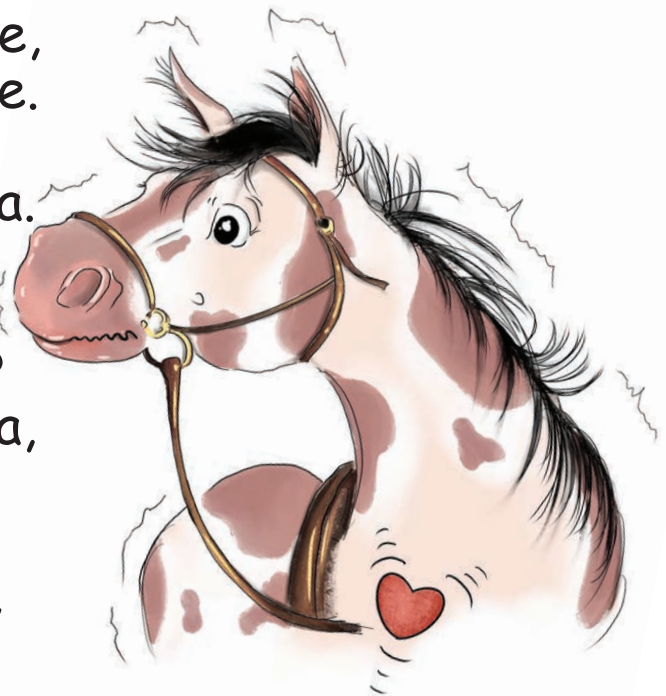

Von ju zláka čudná vôňa,
všetci obzerajú koňa.
Nový tvor je pristavený,
hľadí na nich vystrašený.

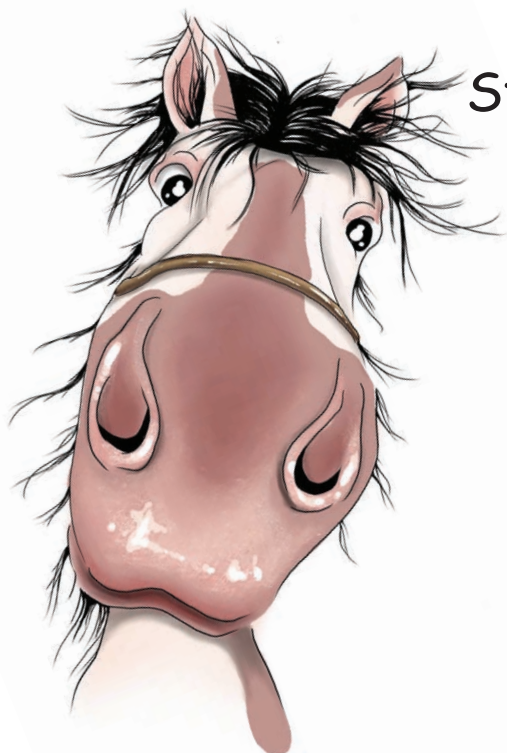
Srdce konské prudko bije,
hlava dumá, kde sa skryje.
Prerývane sa mu dýcha,
preč je jeho vrania pýcha.

Tol'ko očí naňho hľadí,
budú ho mať vôbec radi?
Všetci mlčia, nič nevravia,
pohľadom ho prederavia.

Hentam kašle koza Róza,
ktorá vyšla spoza voza.
Nohy pletie, trochu kokce,
ktovie, čo im povedať chce.

„Hej, ty, koník, nemáš mena?
Nedal by si si trochu sena?“
„Ja som Pejko,“ ticho riekne.
Ale seno neodmietne.

Stojí pevne, nahlas prežúva,
gazda mu podkovy obúva.
„Toto je tvoj nový dom,
bude sa ti páčiť v ňom.“

Zvieratká sa osmelili,
po jednom ho oslovili.
„Je tu toľko nových mien,
radšej si ich zapíšem.“

Keď sa všetci predstavili,
hostinu mu pripravili.
Nech sa čím skôr zabýva,
dobře s nimi nažíva.

Koník Pejko šťastím žiaril,
hostinu si vynachválil.
Zvieratká sú dobré, milé,
budú s nimi krásne chvíle.

Zbytočne sa stresoval,
statok sa mu pustý zdal.
Ale jak tam všetci stáli,
určite sa ho tiež báli.

Nik nevedel, čo sa deje,
či sa koník tiež rád smeje.
Ako sa k nim bude správať,
mohol každý z nich len hádať.

Nemohli ho odhadnúť,
mohlo to zle dopadnúť.
Netreba na dojem dať,
všetkým treba pomáhať.

Húska Zuzka

Húska tíško plače,
zajko kol nej skáče.
„Čo je, Zuzka, čo sa deje?
Prečo sa ti tvár nesmeje?“

„Zajko Lajko, zub ma bolí,
neviem, čo mu nie je k vôli.
Tá bolesť je potvora,
zožeň rýchlo doktora!“

Zajko hľadá páva doktora,
a ten vyjde spoza traktora.
„Čo je, Lajko, čo sa robí?
Vari je tu niekto chorý?“

„Húska Zuzka je chorá,
potrebuje doktora.
Zub ju prestal poslúchať,
čut' ju veľmi nariekat'.“

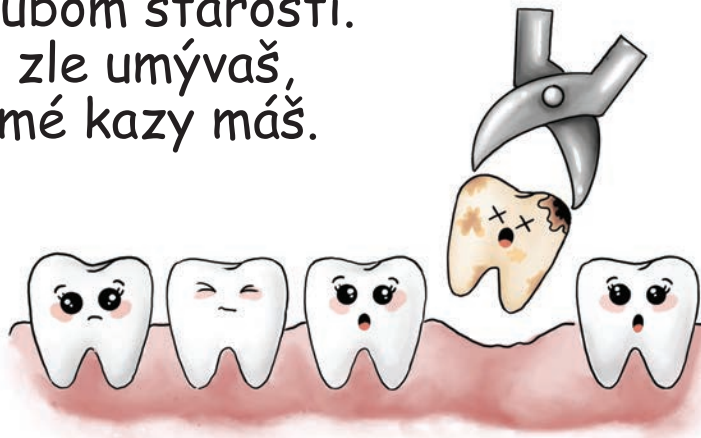

Doktor páv už s taškou beží,
Zuzka zatiaľ v slzách leží.
„Zuzka, len sa nič neboj,
zahojíme zúbok tvoj.

Otvor ústa, zakloň hlavu,
mám pre teba hroznú správu.
Zub musíme vytrhnúť,
skús sa riadne nadýchnuť.

Za všetky tie sladkosti
máš so zubom starosti.
Zúbky si zle umývaš,
preto samé kazy máš.

Pekne dýchaj, neplač, prosím.
So sebou vždy kliešte nosím.
Trochu t'a to zabolí,
neboj, to sa zahojí.

Pozri, aký kaz si mala!
Tá bolesť t'a opantala.
Teraz môžeš pekne vidieť,
ako to tak mohlo bolieť.

Zúbky si umývať treba,
inak s nimi bude beda!
Vitamíny v zelenine
liečia ako žiadne iné.

Cukrík škody spôsobuje,
bolesti len znásobuje.
Baktérie sa z nich rodia,
zubom veľa zloby robia.

Zub napadnú, aj ho zlomia,
všetci potom slzy ronja.
Zubná kefka ich boj zmari,
úsmev potom krásne žiari.“

Mačička Zita

Mačička Zita premýšľ'a,
o sebe si však namýšľ'a.
Kocúr ju na večer pozval,
najkrajšou mačkou ju nazval.

Odvtedy má nos dohora,
zmizla všetka jej pokora.
Vpred sa derie namyslenosť,
sebeectvo má u nej prednosť.

Do zrkadla pozerá,
myslí, že je nádhera.
Srst' si musí učesať
než s ním pôjde večerať.

Najskôr ho však potrápi,
skúsi, či ho otrávi.
Ešte trochu upraviť,
kocúra chce očariť.

